

Correu

Envieu les vostres cartes a cercle@segre.com. En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 1.500 caràcters amb espais, es reserva el dret de resumir-los.

Pago perquè aprengui a ser... millor persona

Tenir una criatura comporta una despesa econòmica important. Els diners que invertim en el nostre fill o la nostra filla, des del seu inici, són una aposta per al seu futur. Quan nosaltres, com a família, invertim més de 500 euros l'any en una escola de futbol per al nostre fill, ho fem amb l'objectiu que aprengui a treballar en equip, millori la seva gestió emocional, practiqui la resiliència, ajudi els companys que ho necessitin, millori la seva connexió cos-ment... i un llarg etcètera d'habilitats, perquè confiem que aquestes l'ajudaran en la seva formació com a persona i com a futur treballador, així com en la millora de les relacions socials amb les seves amistats i amb els seus companys de feina. Ei, famílies, queda clar que ho fem per això? Si, al contrari, heu decidit invertir més de 500 euros l'any perquè el vostre fill guanyi molts partits i trofeus, per distreure-us dels caps de setmana avorrits, per fugir de la poca vida social que teniu, perquè arribi més lluny del que vosaltres vau arribar, perquè se us ha trencat la Play o perquè sigui tan bon futbolista que el pugui fitxar el Barça... us informo que l'heu ben cadada. Per què? Perquè el vostre fill no és un projecte d'èxit, ni una competició, ni un somni frustrat que vulgueu veure complet a través seu. Així que fem un exercici d'honestedat. Recordem que els trofeus es rovellen, però els valors perduren. Les victòries a curt termini són insignificants al costat de la grandesa de formar persones íntegres, empàtiques i capaces de fer un món millor. I això, estimades famílies, no té preu.

ALICIA ROMERO MARTÍNEZ

Líders, lideratges, falsos profetes

Al meu parer, els lideratges del segle XXI ja no es poden fonamentar en les qualitats extraordinàries d'una persona excepcional, i menys en els lideratges carismàtics o autoritaris propis d'una concepció arcaica del poder social, polític o empresarial, sinó que s'han d'entendre com un procés d'interacció positiva entre el líder, els se-

guidors i el projecte que es persegueix. El bon lideratge és capaç de dibuixar un horitzó compartit, que genera confiança, estimula la participació, fa créixer les persones, millora l'eficàcia de les empreses, consolida els fonaments dels projectes i és, fins i tot, generador d'autoritat moral. Un líder és algú amb la visió i la convicció que un somni pot aconseguir-se, i, a més a més,

ENQUESTA

Arran de la tragèdia de la dana de València... M'he informat de les zones inundables. / No he buscat més informació.

Voteu i deixeu comentaris a www.segre.com

inspira la força i l'energia per aconseguir-ho, és valent, coherent amb el que diu i el que fa i, afegeixo, fa créixer les persones que formen part del projecte i, per tant, fa bona la frase "un líder no crea seguidors sinó altres líders". El lideratge és un gran viatge que es nodreix de l'aprenentatge i la maduració, dels principis i actituds, de treballar i practicar, de perseverar i arriscar, de caure i aixecar-se, d'aprendre dels errors, de compartir èxits i fracassos, en definitiva, de somniar i fer somniar. Al meu parer, no hi ha un estil de lideratge perfecte sinó un lideratge adequat o inadequat al context, al moment, al lloc, a les persones, a la capaci-

tat de gestió dels grisos. Al nostre país, aquesta tardor s'estan celebrant congressos per encapçalar partits importants que tenen un objectiu nacionalment imprescindible i socialment reivindicat.

Esperem que els guanyadors siguin líders dignes, que exerceixin lideratges adequats al moment, al context i a la societat que han de representar, però també per l'objectiu implícit que han d'assolir, que en cap cas hauria de ser personal sinó col·lectiu, perquè de falsos profetes i d'aprofitats el món n'està saturat.

NEUS RAMONET I SUCARRAT

Tambors diumenge al matí

Són les deu d'un matí tranquil del diumenge 17 de novembre a Lleida. De sobte, i fins a quarts d'onze, hem de suportar una colla d'energúmens tocant tambors a tot drap al carrer. Animen uns quants que corren, i el reduït cervell dels organitzadors deu pensar que, com més soroll, més correran. A un guàrdia urbà que és a prop li demano que aturi aquesta salvatjada i multi els organitzadors i els que espeteguen els tambors, però em contesta que tenen permís de l'ajuntament i no poden fer-hi res.

A les 12 del migdia tornen a tocar els pebrots durant mitja hora llarga amb llargs i eixordadors cops de tambor. Em pregunto: qui és el curt de cabals de l'ajuntament que

ha donat permís a aquests ximplers perquè es passin mig matí tocant tambors? Em queda clar que el proper any els veïns, a qui ens han destrossat el plaçid matí de descans domènic, haurem de recopilar dades tècniques de decibels i denunciar penalment tant els organitzadors com el polític i funcionari de torn de l'ajuntament que hagin signat l'autorització, així com els agents de la Guàrdia Urbana que es neguen a aturar un delictes flagrant. Si els de l'ajuntament no tenen esme, almenys una multa i, espero que també, una sentència de presó per violació de domicili els posi al seu lloc. Atentament,

S.J.G.

In viaggio con Meloni

L'any 1982 Alberto Sor-di va dirigir i protagonitzar el film *In viaggio con papà*. Si seguís viu, potser s'animaria a dirigir *In viaggio con Meloni*. En aquest cas, d'Itàlia a Albània i d'Albània a Itàlia. També es podria titular *Deportazione all'italiana*.

El cert és que l'experiment de Giorgia Meloni, que ha seduït la mateixa Ursula von der Leyen i fins i tot Keir Starmer, no acaba de funcionar. És el bo que té la democràcia i la separació de poders. En aquest cas el tribunal de Roma ha invalidat parcialment una decisió de l'executiu.

HIPONACTE D'EFES

FOTO DENÚNCIA

J. M. P. LLEIDA

Si és que a sobre no ajuden gens

Ens passem la vida queixant-nos de l'incivisme galopant que impera a la Lleida sense llei en temes de brutícia, però és que, a sobre, veiem detalls que ajuden tan poc com el fet que el pedal que obre el contenidor està bloquejat per la vorera.